

imod, og Bordingborgerne heller ikke, hvis det kan lykkes at faa Banen længere op til Mærn; det er nemlig det, som Bordingborgerne have ønsket saa mange Gange, men som de nu have maattet renoncere paa. Angaaende de mange Jærnbanestationer, som Bordingborg har og yderligere vil faa, vil jeg gøre opmærksom paa, at en af de Stationer, som Bordingborg har, og som man kunde tænke tilført Bordingborg Opland, ligger 2 Mil borte fra Byen, og den fører snarere Opland bort fra Byen end til den; den Egenstab kan en Station nemlig ogsaa have. De andre Stationer ved Bordingborg vedkomme egentlig ikke Bordingborg By, men Trafikken, som gaar videre bort. Hertil skal jeg indskrænke mig og i øvrigt overlade Bepærelsen til den ærede Ordfører. Jeg haaber, at Banen, som jo har en stor Betydning, nu vil blive til Birtelighed. Jeg ved, at den ærede Minister en Gang paa et tidligere Stadium udtalte, at det næsten kunde betragtes som rimeligt, om vi havde en Statsbane til Kallehave, fordi Møen ligger saa affides fra andre Egne, og Møenboernes egne Midler ikke laa til i Henseende til at give de store Midler til en saadan Plans Sværtsættelse. Turiststrømmen, som der tidligere er talt saa meget om, vil jeg ikke dvæle videre ved, men det er jo en Selvfølge, at naar vi faa gennemført en nogenlunde god Forbindelse med Stege, saa ville Ingeniørerne ikke tøve længe med at lægge en Bane deraf til Alinten. De Vanskeligheder, der væsentlig ere forbundne dermed, kunde man nok komme ud over, og der er da ingen Tvivl om, at Alinten, som er Landets skønneste Punkt, vil indfange Turiststrømmen, saa at dette Foretagende nok vil betale sig. Dersom ikke Præsto Banen kom med, saa vilde Bordingborg Banen være langt mere rentabel, end Banen vil blive, naar de to Linier arbejdes sammen; men det er jo noget, som Tiden vil vise. Hovedsagen er, som den ærede Minister udtalte i Jor, at nu ere Byerne blevne enige, og saa maa vi for Resten se, hvordan det gaar i Fremtiden, om det overhovedet lykkes at gennemføre en Bane. Det første Grundlag for at faa en Bane her er jo Enighed, og den er nu til Stede her. Vi maa derfor haabe, at det nu maa lykkes at tilfredsstille alle disse Krav, som saa længe have lydt, men som det er saa vanskeligt at fyldestgøre tilfredsstillende.

Wissen: Jeg vil blot med nogle faa Ord anbefale det foreliggende Forslag om en Jærnbane mellem Kallehave og Bordingborg over Præsto. Der blev henvist til den

Interesse, som Møen kan have af en saadan Jærnbanes Anlæg. Denne erkender jeg fuldstændig og er i den Henseende af en stik modsat Ansættelse af den, som blev udtalt af det ærede Medlem for Præsto Amtets 1ste Valgfreds (S. Scavenius). Ved det foreliggende Jærnbane-forslag er Møen selvfølgelig fortrinnsvis interesseret i Vinen Kallehave—Bordingborg, fordi den ikke alene bringer Møen i Forbindelse med Hovedbanen ad Kjøbenhavn til, men tillige opfylder den ogsaa naturlige Interesse, at faa Forbindelse Syd paa til Falster og Lolland og derigennem til Thyland. Den Stilling, jeg tidligere har indtaget til disse Forslag, har derfor ogsaa været den, at jeg fortrinnsvis har anbefalet en Forbindelse over Bordingborg, og kun for saa vidt som en saadan ikke kunde opnaas, vilde man jo ogsaa søle sig tilfredsstillet ved en Forbindelse over Præsto, som saa derfor førte os ind paa Hovedbanen. Jeg tror imidlertid ikke, at man i nogen Henseende vilde have sølt sig tilfredsstillet ved at skulle nøjes med en Forbindelse, der førte Trafikken ind paa den østjællandske Bane. Fortrinnsvis stræbes der naturligvis efter at komme ind paa Hovedbanen, hvorved man kommer hurtig i Forbindelse med Stogene. Det vil let ses, at dersom Trafikken føres f. Eks. over Røge til Roskilde, skal man om ad Roskilde, før man overhovedet kan komme Bøst paa. Altsaa, for saa vidt man ikke kunde opnaa at komme i Forbindelse med Hovedbanen ved Bordingborg, vilde det næste Trin, man fra vor Side vilde ønske, naturligvis være Næstved, der i alt Fald bragte os i Forbindelse med Vestruerne og nogenlunde ogsaa Syd paa. Imidlertid har dette Spørgsmaal staaet hen og er strandet paa den Vanskelighed, der har ligget i Uenigheden mellem de paagældende Kommuner paa Sjælland, kort sagt paa Striden mellem Bordingborg og Præsto; og det har staaet for mig og for mange faaledes, at saa længe der ikke opnaaedes Forstaaelse mellem disse to Byer, vilde hver ijer være stærk nok til at forhindre den anden fra at faa Jærnbane-forbindelse, og at kun for saa vidt der kunde opnaas Forstaaelse mellem disse to modsatte Interesser, vilde man kunne vente, at Jærnbane-forbindelsen kunde realiseres. Enighed er nu naaet og vistnok paa den eneste mulige Maade, man kunde vente det, nemlig, at hver af disse Byer kommer i Forbindelse med det paagældende Banenet; det er den Form, det foreliggende Forslag har. Det nyter kun overmaade lidt, at de ærede Herrer, der have fremsat forskellig Kritik mod denne Linie, komme med de Indven-